

متن پرسش

سلام علیکم: در قسمت پرسش و پاسخ سوالی دیدم که ناراحت و نگرانم کرد و مرا در ماه رجب و قرب الهی شوکه کرد. در جواب سوال ۱۲۸۵۷ فرموده اید: انسان‌های وسواسی سعی بر تعالی وجودی و سیر الی الله ندارند، بیشتر مشغول ظاهر شریعت می‌شوند و شیطان نیز از همین طریق سراغ آن‌ها می‌رود حال من خودم یقین دارم وسواسی هستم و عالم مسجدمان هم می‌داند که در بعضی احکام شریعت و بعضی سوالات اعتقادی که پیش می‌آید دچار وسواسم ولی سعی بر تعالی وجودی و سیر الی الله را به لطف خدا در وجود خودم حس می‌کنم و خدا و اهل البیت (ع) را در منظر قلبم قرار داده‌ام و توفیق سالها کسب فیض از جلسات علمای سیری را در خود می‌بینم و به توفیق الهی خودم را در سیر قلبی می‌بینم ولی خب بالاخره دچار وسواس هستم حال آن پاسخی که فرمودید مطلق است یعنی همه انسانهای وسواسی تا زمانی که گرفتار وسواس اند سعی بر سیر الهی ندارند؟ ۲- آیا انسان وسواسی چون دچار وسواس است اعمالش مورد قبول واقع نمی‌شود یا مثل موارد دیگر جنبه کمالی ممکن است نداشته باشد؟ (من نخواستم تعریف از خود باشد و به قصد روشن شدن مطلب شرایط خودم را بیان کردم)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هر اندازه انسان سعی کند به کمک ظاهر شریعت از ظاهر به باطن و با اُنس با حقایق جلو رود، بیشتر به نتیجه می‌رسد و انسان گرفتار وسواس از آن جهت که گرفتار ظاهر است به خود ضربه می‌زند ۲- ملاک در عمل به شریعت، رعایت ظاهر شریعت است برای سیر به باطن و اُنس با حق و متأسفانه وسواس انسان را بیشتر گرفتار ظاهر می‌کند. موفق باشید